

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 9T/56/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5410010147
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Stieranka
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5410010147.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Dolný Kubín JUDr. Rastislav Stieranka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.06.2014 v Dolnom Kubíne takto

rozhodol:

Obžalovanému

X. D., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom Z., mestská časť K., K. nám. č. XXXX/XXA, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina
po povolení obnovy konania

súd v zmysle § 166 Tr. por., v spojení s § 404 ods. 2 Tr. por., pri nezmenenom výroku o vine uvedenom v rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/56/2010 zo dňa 14.01.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/15/2011, za prečin „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., spáchaný formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a za zločin „Útok na verejného činiteľa“ podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., ukladá

podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 7 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák., úhrnný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov.

Súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9T/56/2010-703 zo dňa 14.01.2011, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 1To/15/2011-846 zo dňa 03.05.2011 bol obžalovaný X. D. uznaný vinným zo spáchania:

- prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr. zák., ktorý spáchal tým, že:

o dňa 01.02.2010 okolo 00:30 hod. po predchádzajúcej dohode iniciovanej obžalovaným prišiel tento spolu s ďalšími dvomi páchatelmi na motorovom vozidle zn. CITROËN Berlingo, ev. č. Z-XXXCD do obce Oravská Poruba k budove predajne potravín COOP Jednota, a zatiaľ čo jeden z páchatelov s vozidlom odišiel na vzdialenejšie miesto, obžalovaný spolu s ďalším páchatelom z vozidla vystúpili a pokúsili sa z predajne vziať tovar tak, že jeden páchatel ostal stáť pred predajňou, aby v prípade rizika odhalenia mohol upozorniť obžalovaného, ktorý pomocou pracovného náradia, ktoré si so sebou na tento účel priviezol, odskrutkoval hliníkovú lištu v oblasti zamykania vchodových dverí predajne potravín a vidlicovým kľúčom rozlomil cylindrickú vložku zamykacieho mechanizmu dverí, vošiel do chodby, kde pákovými kliešťami prestrihol zamknutý visiaci zámok dverí vedúcich do predajne, na týchto dverách odskrutkoval hliníkový kryt zámku, vidlicovým kľúčom rozlomil cylindrickú vložku zamykacieho mechanizmu a vošiel do predajne, kde bol vyrušený policajnou hliadkou, a preto z miesta spolu s ďalším páchatelom utiekol, a tak všetci traja spôsobili družstvu COOP Jednota Trstená, spotrebné družstvo, IČO: 36 012 815 škodu vo výške 41,52 € a obžalovaný takto konal hoci bol rozsudkom Okresného súdu

Spišská Nová Ves č. 4T/105/2008 zo dňa 26.08.2008, právoplatným dňa 26.08.2008, uznaný vinným zo spáchania prečinu „Krádež“ podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

- zo spáchania zločinu „Útok na verejného činiteľa“ podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a), c) Tr. zák., v spojení s § 138 písm. a) Tr. zák., ktorý spáchal tým, že:

o dňa 01.02.2010 okolo 00.40 hod. pred bránou rodinného domu č. XXX v obci Oravská Poruba v snahe zabrániť policajtovi OO PZ Dolný Kubín, Z. Ď., vykonať voči nim služobný zákrok, ktorý sa ich snažil bezprostredne po zmarení vyššie uvedenej krádeže zadržať a zabrániť im v úteku, obžalovaný udrel policajta Ď.Q. drevenou palicou dĺžky 140 cm a hrúbky cca 3 cm po tvári, následkom čoho tento spadol na zem, kde ho obžalovaný ešte dvakrát udrel palicou po pravej strane hlavy a v ďalšom útoku mu zabránil policajt Ď. tak, že v pokľaku chytil obžalovaného za nohy, zhodil ho na zem a usiloval sa za použitia hmatov a chvatov obžalovanému zabrániť v ďalšom útočení, ale ďalší páchatel chytil odzadu policajta Ď. za odev, a tak ho odtiahol od obžalovaného, ktorý následne pokračoval v útoku voči policajtovi Ď. tak, že ho päšťami udieral do rôznych častí tela, až kým neprišiel policajt OO PZ Dolný Kubín L. U., ktorý spolu s policajtom Ď. zabránil obžalovanému v ďalšom útoku založením pút, a takým konaním obžalovaný spôsobil policajtovi Ď. pomliaždenie a odreninu čelovej oblasti, pomliaždenie nosa a hlavy a poúrazovú blokádu krčnej chrčtice s dobou trvania práceneschopnosti 12 dní,

Za takto spáchané dva úmyselné trestné činy (jeden z nich bol zločin) bol obžalovanému podľa § 323 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 38 ods. 7 Tr. zák., za použitia tzv. asperačnej zásady podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov. Zároveň bol obžalovanému uložený trest prepadnutia tých vecí, ktoré obžalovaný použil na spáchanie trestného činu, resp. ktoré boli na jeho spáchanie určené (§ 60 ods. 1 písm. a), b) Tr. zák.). Tento odsudzujúci rozsudok sa stal právoplatným dňa 03.05.2011.

Na základe návrhu obžalovaného (č.l. 1004) Okresný súd Dolný Kubín uznesením sp.zn. 2Nt/4/2014 zo dňa 20.05.2014 povolil obnovu konania v tejto trestnej veci len vo výroku o treste v prospech tohto obžalovaného (č.l. 1018). Toto rozhodnutie sa stalo právoplatným dňa 20.05.2014.

Po povolení obnovy konania Okresný súd Dolný Kubín na hlavnom pojednávaní dňa 10.06.2014 (č.l. 1062) doplnil dokazovanie prečítaním aktuálnych správ o povesti obžalovaného.

Obžalovaný bol niekoľkokrát (12x) súdom uznaný vinným zo spáchania viacerých trestných činov (č.l. 1039), a to zväčša majetkovej povahy. Okrem prvých dvoch odsúdení, ostatné jeho odsúdenia nie sú zahladené. Okresný súd Poprad zastavil trestné stíhanie obžalovaného pre iný čin majetkového charakteru z dôvodu uvedeného v § 215 ods. 2 písm. a) Tr. por., keď súd poukázal práve na odsúdenie v tejto trestnej veci (č.l. 941). Okresný súd Spišská Nová Ves upustil od uloženia súhrnného trestu obžalovanému za ďalšie trestné činy majetkového charakteru, pričom poukázal na odsúdenie v tejto trestnej veci (č.l. 1036). Z lustrácie Sociálnej poisťovne (č.l. 1052) vyplýva, že odsúdený dlhodobo nikde riadne nepracoval (s výnimkou výkonu prác počas výkonu TOS).

Z hodnotenia obžalovaného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody (č.l. 1035) vyplýva, že u obžalovaného sa spočiatku vyskytli len menšie interakčné problémy prameniace zo širokého spektra odsúdených. Tieto nedostatky však nebolo potrebné riešiť disciplinárne a po pohovore s obžalovaným sa upravili. Správanie sa obžalovaného bolo zväčša na požadovanej úrovni a po cca 2 rokoch bol disciplinárne odmenený pochvalou za dlhodobé plnenie pracovných povinností. K spáchanej trestnej činnosti zaujíma kritický postoj, ktorý len čiastočne racionalizuje.

Po takto doplnenom dokazovaní súd vo veci vyhlásil rozsudok v zmysle § 166 Tr. por., v spojení s § 404 ods. 2 Tr. por., t.j. len ohľadom výroku o treste pri nezmenenom výroku o vine. Samotné povolenie obnovy konania vo výroku o treste v prospech obžalovaného ešte nijako neprejudikovalo následné rozhodovanie súdu o treste pre obžalovaného v obnovenom konaní. Z rozhodnutia o povolení obnovy konania totiž vyplýva, že súd sa riadil stanoviskom Najvyššieho súdu SR č. Rt-86/2014, v zmysle ktorého je nález Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. sám o sebe dôvodom na povolenie obnovy konania a nie je potrebné skúmať, či môže odsúdenému privodiť priaznivejšieho rozhodnutie (§ 394 ods. 1 Tr. por.).

V obnovenom konaní súd uložil obžalovanému rovnaký trest ako v predchádzajúcom odsudzujúcom rozsudku. Takto uložený trest odňatia slobody zabezpečuje riadne naplnenie účelu trestu (§ 34 Tr. zák.). Súd zistil, že u obžalovaného existuje priťažujúca okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., keďže v minulosti už bol odsúdený, pričom viaceré z jeho predchádzajúcich odsúdení nie sú zahladené. Viackrát mu už bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Okrem toho existuje aj ďalšia priťažujúca okolnosť, keďže spáchal trestný čin ako organizátor (§ 37 písm. k) Tr. zák.). Jeho organizátorstvo bolo v pôvodnom konaní nepochybne preukázané.

Keďže u obžalovaného prevažoval počet priťažujúcich okolností (pomer 0 : 2), prichádzala do úvahy úprava trestnej sadzby vzťahujúcej sa na prísnejší trestný čin (§ 323 ods. 2 Tr. zák.) podľa § 38 ods.

4 Tr. zák. Súd však napokon vo veci aplikoval ustanovenie § 38 ods. 7 Tr. zák. a na existenciu a pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností pri ukladaní trestu neprihliadal. Trestná sadzba bola totiž upravená prostredníctvom tzv. asperačnej zásady (§ 41 ods. 2 Tr. zák.), ktorá je aj po jej zmiernení v zmysle nálezu Ústavného súdu SR č. 428/2012 Z.z. dostatočným sprísnením trestnej sadzby uvedenej v osobitnej časti Trestného zákona.

Výsledná sadzba, sprísnená podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., je v rozpätí 36 až 128 mesiacov. Uložený trest vo výmere 9 rokov (108 mesiacov) sa teda nachádza v strede hornej polovice takto upravenej trestnej sadzby (82 až 128 mesiacov).

Pokiaľ obžalovaný (prostredníctvom obhajcu v záverečnej reči) tvrdil, že u neho došlo k náprave, keďže po odsúdení viedol vo výkone trestu riadny život, súd uvádza, že takéto správanie, sa v zásade predpokladá a očakáva od každého odsúdeného. Riadne správanie je totiž plnením zákonom určenej povinnosti každého odsúdeného (§ 40 ods. 1 zákona č. 169/1999 Z.z.). Nestačí teda poukazovať na to, že obžalovaný po odsúdení nič zlé nespravil. Podstatným je to, že obžalovaný nevyvinul žiadnu takú výnimočnú aktivitu, ktorá by svedčila o jeho náprave a polepšení. Atribút výnimočnosti nemožno pripísať len tomu, že obžalovaný vo výkone trestu plnil pracovné úlohy a dodržiaval pracovnú disciplínu, keďže táto aktivita je prirodzenou súčasťou bežného života takmer každého občana, ktorý nie je vlastnou vinou odkázaný na pomoc iných (rozh. KS Žilina č. 1To/30/2014).

Rovnako nemožno poukazovať na relatívne nižší (menej závažný) následok konania obžalovaného. V tomto smere nesie vyjadrenie obhajcu obžalovaného v záverečnej reči známky cynizmu. Je totiž preukázané (výrok o vine je právoplatný), že obžalovaný úmyselne a so zbraňou fyzicky napadol policajta počas vykonávania policajného zákroku voči nemu. K spôsobeniu závažnejšej ujmy na zdraví policajta nedošlo len vďaka aktívnemu odporu napadnutého policajta a následnej pomoci jeho kolegu. Vonkoncom teda nemožno pričítať miernejší následok zmene postoja obžalovaného, keďže ten od svojho konania upustil až v dôsledku použitia donucujúcich prostriedkov (hmaty, chvaty, putá). Ten istý záver pritom platí aj ohľadom ďalšieho (zbiehajúceho) trestného činu. K dokonaniu krádeže tovaru z predajne, do ktorej sa obžalovaný spolu s ďalším páchatelom krátko predtým vlámal, nedošlo len kvôli včasnemu príchodu policajnej hliadky, v dôsledku čoho musel obžalovaný z miesta činu utiecť.

Pri výmere trestu súd nezohľadňoval doterajšiu výmeru už vykonaného trestu, hoci táto môže byť po právoplatnosti tohto rozsudku započítaná do novouloženého trestu. Pri opätovnom ukladaní trestu totiž súd nemôže nahrádzať či inak zohľadňovať možné (obžalovaným očakávané) budúce rozhodnutie iného súdu o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Vykonanie časti trestu (hoci aj vo výmere umožňujúcej podať žiadosť podľa § 66 Tr. zák.) nemôže byť určujúcou skutočnosťou ovplyvňujúcou výšku trestu ukladaného v obnovenom konaní. Právo žiadať o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody predsa zostáva obžalovanému zachované.

Okresný súd Dolný Kubín v obnovenom konaní pri opätovnom rozhodovaní o treste neukladal obžalovanému súhrnný trest za „zbiehajúce“ trestné činy vo veci Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5T/33/2011, pretože t.č. nie je splnená základná podmienka na uloženie súhrnného trestu.

Po právoplatnom odsúdení obžalovaného vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/56/2010 (03.05.2011) vydal Okresný súd Spišská Nová Ves v trestnej veci sp.zn. 5T/33/2011 dňa 09.06.2011 trestný rozkaz (č.l. 1036) pre trestné činy spáchané v novembri a decembri 2009. Súd vtedy upustil od uloženia súhrnného trestu, lebo považoval trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín vo veci sp.zn. 9T/56/2010 za dostatočný (§ 44 Tr. zák.). Tento trestný rozkaz sa stal právoplatným dňa 28.06.2011. Výrok o treste z tohto trestného rozkazu však bol povolením obnovy konania vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/56/2010 zrušený, keďže išlo o rozhodnutie obsahovo nadväzujúce na zrušený výrok o treste. Zrušením výroku o treste vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/56/2010 totiž stratil výrok o treste Okresného súdu Spišská Nová Ves vo veci 5T/33/2011 svoj podklad (§ 400 ods. 1 Tr. por.).

Keďže výrok o vine vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 9T/56/2010 ostal naďalej právoplatný, stále platí, že je vyhlásený skôr, než odsudzujúci trestný rozkaz (výrok o vine) Okresného súdu Spišská Nová Ves vo veci sp.zn. 5T/33/2011. Odhliadnuc od toho však treba uviesť, že v súčasnosti by pri uložení súhrnného trestu nebolo možné v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušiť výrok o treste uložený obžalovanému „skorším“ rozsudkom, keďže výrok o treste uvedený v trestnom rozkaze Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 5T/33/2011 je t.č. zrušený z iného zákonného dôvodu (§ 400 ods. 1 tretia veta Tr.por.).

Súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním týchto trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin (§ 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.).

V obnovenom konaní už okresný súd neuložil obžalovanému trest prepadnutia veci. Právoplatnosťou pôvodného odsudzujúceho rozsudku (03.05.2011) sa vlastníkom týchto vecí stal štát (§ 60 ods. 6 Tr. zák.), pričom štátne orgány medzičasom konštatovali, že prepadnuté veci sú pre štát neupotrebitelné (č.l. 1058) a vykonali ich likvidáciu (č.l. 1057, 1061). V čase rozhodovania o treste v obnovenom konaní už teda predmetné veci neexistujú a uloženie trestu prepadnutia veci v pôvodnom rozsahu vôbec neprichádza do úvahy. Vzhľadom na okolnosti daného prípadu súd nepovažoval postup podľa § 60 ods. 2 Tr. zák. za vhodný a potrebný.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Dolný Kubín v lehote 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v prospech alebo aj v neprospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti jeho vôli.
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech
- zákonný zástupca, opatrovník a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný zbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v jeho prospech i proti jeho vôli
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku ho môžu napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že taký výrok chýba.